

Zbyszek Jędrzejewski

Iwo Gall w Częstochowie (1932–1935). Spis przedstawień

Iwo Gall w Częstochowie po raz pierwszy, obok swojej działalności artystycznej, zdecydował się objąć dyrekcję teatru (1932–1935). Był już wtedy twórcą nadzwyczaj wszechstronnym, wyrazistym i samodzielny, miał za sobą młodzieńcze doświadczenia teatralne w Wiedniu i Krakowie, a przede wszystkim okres artystycznego dojrzewania w Reducie warszawskiej i wileńskiej (1923–1931), u boku Juliusza Osterwy i Mieczysława Limanowskiego. Jego teatr mieścił się w niewielkiej, oddanej do użytku przed rokiem sali kamestralnej, która miała być częścią kombinatu kulturalnego z salą wielką i małą. Z różnych przyczyn budowa sali wielkiej przeciągała się, toteż cały obiekt został otwarty dopiero w roku 1938, po wyjeździe Galla z Częstochowy. Dziś ma w nim swoją siedzibę Teatr im. Adama Mickiewicza.

W Reducie, gdzie nastąpił niebywały wręcz rozkwit teatralnych talentów artysty, Gall potwierdził swoje mistrzostwo w dziedzinie plastyki teatralnej, podjął studia nad architekturą teatrów i przebudowywał sceny. Przede wszystkim jednak ujawnił kwalifikacje inscenizatorskie i reżyserskie, jako samodzielny autor bądź współtwórca kilku najwybitniejszych wileńskich przedstawień Reduty z legendarnym plenerowym widowiskiem *Księcia Niezłomnego*, które inscenizował wspólnie z Osterwą.

Na co dzień służył Zespołowi Reduty jako nauczyciel i wychowawca młodzieży aktorskiej, a publicznie uwiarygodnił swoją pedagogiczną pasję dwoma intrygującymi przedstawieniami, jakie przygotował z młodzieńcami adeptami sceny w Hebrajskim Studium Dramatycznym w Wilnie (1929–1931). W Reducie nabywał również wielorakie doświadczenia organizatorskie. I wówczas, gdy kierował objazdami Zespołu po zakątkach II Rzeczypospolitej, i zwłaszcza w dramatycznych okolicznościach wileńskiego okresu, kiedy pozostał przy Osterwie jako jeden z jego najbliższych i najwierniejszych współpracowników.

Pod wpływem Reduty powstała jego pierwsza praca teoretyczno-programowa *Budowniczymyła scenicznego* (1929–1931), w której zarysował projekt odrodzenia sztuki teatru, inspirowany przez misteria dawnych stuleci i odległych kultur. Inspiracja ta pomagała mu przezwyciężyć fałsz tradycyjnego teatru iluzji i budować nową jakość artystyczną na prawdzie przeżyć aktora. Aby ta teatralna idea mogła się urzeczywistnić, opowiedział się w *Budowniczym* za radykalną, artystyczną i moralną odbudową zespołu teatru, zwłaszcza

zespołu aktorskiego, a także za poszukiwaniem całkowicie nowej formy przedstawienia. W nurcie tych poszukiwań umieścił osobiste doświadczenia inscenizacyjne, udokumentowane w rozprawie dużą ilością przykładów i analiz, i własną wizję widowiska teatralnego, z dominującą pozycją aktora oraz nadzwyczaj oszczędną, umowną scenografią, uwydątniającą jego grę. Dołączył do tego architektoniczne szkice przestrzeni teatralnej, odpowiadającej jego zamierzeniom inscenizacyjnym: projekt oryginalnego, monumentalnego budynku teatru, który nazwał ITEATREM i jeszcze bardziej niezwykłej „sceny pionowej”, którą najpewniej chciałby w nim umieścić. Konstrukcje te, niepodobne do innych obiektów teatralnych w Polsce i w Europie, miały, poza wieloma innymi właściwościami, umożliwić swobodne kształtowanie przestrzeni przedstawień o różnej skali i strukturze, uwzględniające podmiotową rolę aktora.

Po powrocie z Wilna do Warszawy, a więc na krótko przed przybyciem do Częstochowy, zaangażował się w pierwsze eksperymenty Teatru Ireny Solskiej na Żoliborzu w dziedzinie kształtowania przestrzeni teatralnej; zdołał też zwrócić na siebie uwagę publiczności i krytyki śmiałoymi rozwiązaniami scenograficznymi w Teatrze Ateneum, kierowanym przez Stefana Jaracza.

W Częstochowie, pomimo uciążliwych trudności finansowych i lokalowych, pomimo słabości miejscowej inteligencji przywykłej, poza wyjątkami, do zaściankowych standardów życia kulturalnego, pomimo wreszcie bezmiaru kulturowego analfabetyzmu wśród pozostałych grup mieszkańców miasta, starał się, na ile to było możliwe, zerwać z trwającym latami „kupieckim” traktowaniem teatru i uczynić zeń prawdziwą Świątynię Sztuki. Dbał o wysoki poziom repertuaru, chociaż w tej dziedzinie nie raz zmuszony był iść na kompromisy z gustami widowni. Przede wszystkim jednak zachwycał nadzwyczajnym, niewidzianym dotąd w tym mieście, kształtem artystycznym przedstawień, osiąganym dzięki profesjonalnemu zaangażowaniu zespołu, a zwłaszcza jego własnym pomysłem inscenizacyjnym i scenograficznym, kunsztownym i pełnym prostoty.

Praca Galla w Częstochowie została zauważona przez elity teatralne, które uznały częstochowską scenę za jedno z ciekawszych zjawisk artystycznych tych lat, a bez wątpienia za najlepszy teatr prowincjonalny działający poza Warszawą, Wilnem, Krakowem i Lwowem. Za inscenizację *Sędziów* zespół uzyskał prestiżowe wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na najlepsze przedstawienie dramatu Stanisława Wyspiańskiego, bardzo wysoko ocenił częstochowski dorobek artysty Zjazd ZASP-u w roku 1936, pisał o nim życzliwie m.in. Karol Irzykowski.

Także w Częstochowie odnoszono się przychylnie, a niekiedy wręcz entuzjastycznie do nowatorskiej działalności Galla, doceniając jego rolę w jakościowych przemianach życia teatralnego i zasługi dla emancypacji kulturalnej miasta. Iwo Gall stał się w tych latach czołową, obdarzoną najwyższym autorytetem artystycznym i moralnym, postacią środowiska kulturalnego, które zapewne i pod jego wielkim wpływem zaczęło się właśnie budzić do życia. Porównywano jego osobowość i pełną poświęcenia twórczość z działalnością wybitnego częstochowianina z wyboru, lekarza i filozofa Władysława Biegańskiego.

Z dzisiejszej perspektywy ranga tamtych wydarzeń staje się jeszcze bardziej czytelna i doniosła. Po raz pierwszy bowiem, od kiedy do miasta zaczęły zaglądać zawodowe zespoły aktorskie, tj. od lat 40-tych XIX wieku, częstochowską sceną kierował niekwestionowany artysta z grona najwybitniejszych twórców swojej doby. Był on przy tym jedynym działającym na tym terenie twórcą teatru, który w sposób świadomy i artystycznie dojrzały

starał się nawiązać do najchlubniejszych tradycji teatralnych Częstochowy – jasnogórskiego misterium Mikołaja z Wilkowiecka.

Niestety, decyzja stołecznych decydentów teatralnych, którzy powierzyli mu organizację warszawskiego teatru peryferyjnego dla uboższej publiczności, przerwała tę bezcenną, choć ledwie rozpoczętą działalność. Kiedy po roku nieobecności artysta postanowił do Częstochowy powrócić, a później słał z Kalisza kolejną propozycję odnowienia współpracy, spotkał się ze sprzeciwem nowych władz miejskich. Odmowa ta unicestwiła jego doniosłe projekty związane z Częstochową, a ponadto znacznie osłabiła miejscowe środowisko twórcze. Inicjatywy podejmowane po jego wyjeździe okazały się mało znaczące i jeszcze przed wybuchem wojny życie artystyczne miasta powróciło w swe utarte, prowincjonalne koleiny.

Następcy Galla w teatrze i ich mocodawcy we władzach miasta z oczywistych, przyziemnych powodów nie byli zainteresowani pielęgnowaniem pamięci o artyście, a sławetny „Goniec Częstochowski” usiłował wręcz go szkalować. Po II wojnie pamięć o dwudziestowiecznych romantykach polskiej sceny starała się zatrzeć Historia. Dziś w Częstochowie nazwisko Iwo Galla jest niemal nieznane albo groteskowo mylone z jego legendarnym imiennikiem; jeszcze węższa jest znajomość jego dokonań artystycznych i zasług dla miasta.

Niepamięć ta wpływa szczególnie dotkliwie na działalność teatru. Pozbawiony aury wielkiej tradycji artystycznej, jej krzepiącej siły i wymagań, na długie sezony zapada on w prowincjonalne odrętwienie albo też bezradnie usiłuje je przezwyciężyć pseudoawangardową grą pozorów. Warto więc przywrócić Iwo Galla częstochowskiej scenie tak ze względu na osobę twórcy, jak i w trosce o rangę artystyczną teatru. Symbolicznym świadectwem owego przywracania pamięci mogłoby być nadanie imienia Iwo Galla sali kameralnej, w której tworzył.

Działalnością Galla w Częstochowie zajmowało się dotąd gruntowniej dwoje autorów. Zapoczątkował te badania Waldemar Tyras, autor szeregu prac na temat tradycji artystycznych miasta. W roku 1968 obronił on rozprawę doktorską o historii częstochowskiej sceny, którą następnie w skróconej wersji opublikował. Jeden z jej rozdziałów był poświęcony dyrekcji Galla.¹ Temat ten podjęła również w jedynej pełnej monografii Galla, ogłoszonej w roku 1978, Urszula Aszyk-Milewska², autorka także kilku szczegółowych studiów nad twórczością artysty i wydawca jego pism.³ Znaczenie obu prac dla utrwalenia związków Galla z Częstochową jest bezsporne, jednak obraz artysty i jego dokonań, jaki się z tych prac wyłania, wymaga pewnych korekt i uzupełnień. Tyras bowiem, jak się zdaje, nie docenił wyjątkowości tego zjawiska w najnowszych dziejach kultury artystycznej Częstochowy, Aszyk-Milewska natomiast, skupiona na poetyce przedstawień, poświęciła mniej uwagi innym, niemalże ważnym wymiarom częstochowskiego rozdziału osobistej biografii twórcy.

Decyzja o przybyciu do Częstochowy wynikała bez wątpienia z chęci samodzielnego kierowania teatrem i urzeczywistnienia własnych planów artystycznych. Tyle że dla Galla,

¹ W. T y r a s, „Dzieje sceny częstochowskiej (poł. XIX w. – 1939)”, maszynopis pracy doktorskiej z roku 1968 w zbiorach Biblioteki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach; i d e m, *Tradycja i historia teatru w Częstochowie do 1939 roku*, [w:] *Życie teatralne w Częstochowie 1870–1945–1970*, praca zbiorowa pod red. B. Lubosza, Częstochowa 1970, s. 33–34.

² U. A s z y k - M i l e w s k a, *Iwo Gall. Poszukiwania teatralne*, Łódź 1978.

³ I. G a l l, *Pisma o teatrze*, wybór, opracowanie i wstęp Urszula Aszyk, Wrocław 1993.

najwierniejszego ucznia Osterwy, działalność twórcza oznaczała zawsze coś więcej niż choćby najambitniejsze realizacje sceniczne: w jego myśleniu o obowiązkach artysty przeważało poczucie powierzonej mu do spełnienia misji kulturowej, zarazem artystycznej i społecznej. Zbigniew Osiński, wybitny znawca Reduty, nazwał ów światopogląd „reduutową utopią społecznikowską”⁴.

Gall również w Częstochowie okazał się gorliwym wyznawcą tej utopii i usiłował ją na różne sposoby urzeczywistniać: sięgał po teksty biorące w obronę najsłabszych i odrzuconych, angażował się w akcje charytatywne, organizował tanie przedstawienia popularne dla uboższej publiczności, energicznie rozwijał artystyczną działalność edukacyjną, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży, starał się nadać teatrowi charakter ośrodka kulturalnego o wszechstronnym profilu. Myślał także o widowiskach misteryjnych, chcąc z nimi dotrzeć do najszerzych kręgów publiczności. Trzy przedstawienia skierowane ku problematyce metafizycznej wystawił w sali kameralnej, ale jego zamierzenia były daleko ambitniejsze. Istnieją wiarygodne przesłanki, by sądzić, iż snuł plany inscenizacji plenerowej przed gmachem częstochowskiej katedry. Można też przypuszczać, iż niecierpliwie czekał na otwarcie wielkiej sali teatru, aby zmierzyć się w niej z własnymi projektami ITEATRU i „sceny pionowej”, i sprawdzić ich przydatność również dla misteriów. W źródłach brak śladów istnienia studia teatralnego, wiadomo jednak, że przyjeżdżali do Częstochowy młodzi adepci sceny, których już wtedy przyciągały pedagogiczne kompetencje Galla.

Działalność Galla w Częstochowie była więc w swej istocie kolejnym, tym razem pokonywanym przez artystę na czele własnej kompanii aktorskiej, etapem „reduutowego pielgrzymowania”⁵ o wyraźnie misyjnej motywacji. Pod wieloma względami przypomina ona wileńską wyprawę Reduty. Zwabiła go do tego miasta magia miejsca, obietnice władz i jego własne, potężne plany i nadzieje twórcze. Doznał w nim, obok radości z niewątpliwych osiągnięć artystycznych i społecznych, wiele, zaledwie wiele beznadziejnej, wyczerpującej mitręgi i rozczarowań, i przeżył bodaj pierwszy, choć niestety nie ostatni w swojej bolesnej biografii, wielki, niezawiniony dramat artystycznego niespełnienia.

Częstochowska wyprawa Iwo Galla miała interesującą dramaturgię i niebanalne znaczenie, tak w życiu miasta, jak też w biografii artysty i współpracujących z nim aktorów, toteż trzeba jej się ponownie, jak najuważniej przyjrzeć i opisać. Zanim takie monograficzne studium powstanie należy przynajmniej pokusić się o sporządzenie udokumentowanego wykazu prac scenicznych. Podobne rejestry można znaleźć w obu wymienionych opracowaniach. Waldemar Tyras wspomina, że Gall zrealizował w Częstochowie ponad 60 premier, jednak wymienia 42 tytuły, Urszula Aszyk-Milewska z kolei notuje 46 pozycji. Oboje autorzy nie uniknęli przy tym pewnych przeoczeń i nieścisłości.

Obecna dokumentacja, zapewne również niepozbawiona usterek, prezentuje 62 przedstawienia z tego okresu. Spośród nich Gall z całą pewnością wyreżyserował 41 przedstawień i prawdopodobnie był autorem trzech następnych. Reżyserię 16 powierzył swoim częstochowskim aktorom, autorstwa dwóch premier nie udało się ustalić. W 9 przypadkach źródła ukrywają także nazwisko twórcy scenografii, jednak z licznych sugestii zawartych w recenzjach wynika, że oprawa plastyczna przedstawień była w owym czasie wyłączną domeną Galla.

⁴ Z. O s i ń s k i, *Pamięć Reduty. Osterwa, Limanowski, Grotowski*, Gdańsk 2003, s. 15.

⁵ Z. O s i ń s k i, *Powrót do tematu: tradycja Reduty u Grotowskiego*, [w:] i d e m, *Pamięć Reduty...*, s. 470.

Spis sporządzono głównie na podstawie informacji zawartych w miejscowej prasie, tj. w dziennikach „Słowo Częstochowskie” i „Goniec Częstochowski”, a także w tygodnikach „Gazeta Narodowa” oraz „Dziś i Jutro”. Zachowała się bowiem kopia zaledwie jednego programu teatralnego (*Sędziów*)⁶ i tylko dwa dokumenty odnotowujące ilość przedstawień. Pozostałe archiwalia częstochowskie i krakowskie dotyczące Iwo i Haliny Gallów okazały się dla tej dokumentacji mało przydatne.

Metryki poszczególnych przedstawień otwiera tytuł dramatu w wersji lokalnej oraz imię i nazwisko jego autora, a w przypadku dzieł obcych także tłumacza. Nazwiska autorów obcych, nierzadko zniekształcane przez redaktorów gazet, zostały przytoczone w formie oryginalnej. Niezbędne dane o autorach, tłumaczach, a także o aktorach, nieobecne w źródłach prasowych, zaczerpnięto z literatury teatrologicznej⁷ i umieszczono w nawiasach kwadratowych.

Przy prezentacji autorów przedstawienia zastosowano dzisiejszą terminologię określającą charakter czynności twórczych. Recenzenci bowiem z reguły nie potrafili sobie poradzić ze swoistą terminologią Galla z tamtego okresu, zwłaszcza z jego pojmowaniem nazwy „inscenizacja” i tylko potęgowali zamęt pojęciowy, przez co ich informacje miały charakter mało czytelnych szyfrów. Niekiedy źródła prasowe po prostu milczą na temat twórców przedstawienia lub przekazują komunikaty w sposób oczywisty niekompletne, co zaznaczano w metrykach znakiem zapytania.

Podobnie zróżnicowane są informacje prasowe o obsadach aktorskich. Przy rekonstrukcji obsad starano się stosować, na ile to było możliwe, autorskie imiona postaci, konfrontując materiał źródłowy z tekstami dramatów w drukach i egzemplarzach teatralnych.

Daty premier, poza dwoma przypadkami, nie budzą wątpliwości.

Szczególnie ubogie są dane źródłowe dotyczące eksploatacji przedstawień. Zachowało się tylko jedno sprawozdanie teatru, które podaje liczbę przedstawień poszczególnych tytułów sztuk, w dodatku obejmuje ono zaledwie niecały pierwszy sezon dyrekcji Galla, od jego początku w roku 1932 do 1 maja 1933 roku.⁸ Poza tym ze sprawozdania magistratu wynika, że w ostatnim sezonie (1934/35) zagrano ogółem 352 przedstawienia.⁹ Aby wypełnić istniejące luki, dokonano rachunku przedstawień w oparciu o informacje prasowe, niestety, nieimponujące regularnością. Uzyskane w ten sposób przybliżone dane liczbowe można było jednak, przynajmniej częściowo, zweryfikować. Próbnym liczeniem przedstawień pierwszego sezonu przyniosło wyniki zbliżone do faktycznych ilości zawartych w sprawozdaniu teatru, zaś wyliczenia dotyczące sezonu trzeciego złożyły się na sumę przedstawień podaną w dokumencie magistratu. Najbardziej obciążone ryzykiem błędu są oczywiście dane dotyczące drugiego sezonu (1933/1934). Wyniki pozyskane tą metodą nie są dostatecznie precyzyjne, mówią jednak niemało o upodobaniach częstochowskiej publiczności z tamtych lat.

Dokumentację kolejnych przedstawień uzupełniają wykazy publikacji w prasie lokalnej. Część pierwsza tej bibliografii rejestruje różnego typu materiały informacyjne, głównie za-

⁶ Miejska Biblioteka Publiczna w Częstochowie, zbiory regionalne, XIII.6.

⁷ Wymieniam najważniejsze pozycje: *Dramat obcy w Polsce 1765–1965, premiery, druki, egzemplarze. Informator*, praca zespołowa pod kier. J. Michalika, t. A–K, Kraków 2001; t. L–Z, Kraków 2005; *Słownik biograficzny teatru polskiego 1765–1965*, Warszawa 1973; *Słownik biograficzny teatru polskiego 1900–1980*, Warszawa 1994; listy członków ZASP-u w r. 1923 i 1939 w: K.A. W y s i ń s k i, *Związek Artystów Scen Polskich 1918–1950. Zarys monograficzny*, Wrocław 1979, s. 182–206.

⁸ Archiwum Państwowe w Częstochowie (w dalszym cytowaniu: APCz), AMCz 5694, k. 173.

⁹ APCz, AMCz 5604, k. 16.

powiedzi i noty o losach przedstawienia, wyselekcjonowane ze względu na ich wartość poznawczą, część druga zawiera pełny wykaz różnego rodzaju omówień i recenzji z pism poddanych kwerendzie. Noty informacyjne z reguły nie były podpisywane, podpisy autorów recenzji przytoczono w wersji oryginalnej. Zastosowano następujące skróty tytułów gazet:

DiJ – „Dziś i Jutro”

GCz – „Goniec Częstochowski”

GN – „Gazeta Narodowa”

SCz – „Słowo Częstochowskie”.

Trzy ostatnie, niepełne metryki, zawierają informacje o udziale Iwo i Haliny Gallów w przedstawieniach granych w Częstochowie już pod nową dyrekcją. Wyjeżdżając do Warszawy Gallowie zobowiązali się bowiem, iż będą utrzymywali kontakt z częstochowskim teatrem i słowa dotrzymali.

Spis przedstawień Miejskiego Teatru Kameralnego w Częstochowie za dyrekcji Iwo Galla (1932–1935)

Sezon 1932/1933

1. SZCZĘŚCIE OD JUTRA, Stefan Kiedrzyński

Reż. Iwo Gall, scen. Iwo Gall [?]

Obsada: Konstanty Rudliński – Stanisław Dębicz, Teresa – Hanna Ceranka-Poznańska, Ola – Jadwiga Kopijowska, Ludwik Morel – Włodzisław Ziemiński, Hortensja Modzińska – Mira Wiland, Szedłowicz – Stefan Brem. Ponadto: Janina Gozdecka, Józef Orchoń, T[adeusz] Orszański

Prem. 2 X 1932, grano 30 razy

Inf.: SCz 1932, nr 226; GCz 1932, nr 227

Rec.: GCz 1932, nr 228 (-j.); SCz 1932, nr 228 (F.A.); GN 1932, nr 31 (Sten.)

2. PAN JOWIALSKI, Aleksander Fredro

Reż., scen. i kostiumy Iwo Gall

Obsada: Pan Jowialski – Stefan Brem, Pani Jowialska – Halina Gallowa, Szambelan – Stanisław Dębicz, Szambelanowa – Mira Wiland, Helena – Janina Gozdecka, Janusz – Józef Orchoń, Ludmir – Włodzisław Ziemiński, Wiktor – T[adeusz] Orszański, Lokaj – Bolesław Kostrzyński

Prem. 12 X 1932, grano 14 razy

Inf.: SCz 1932, nr 235; GCz 1932, nr 236

Rec.: GCz 1932, nr 237 (-j.); GN 1932, nr 29 (Sten.)

3. BECZKI ZŁOTA, Will Evans, Valentine, tłum. [Maria Morozowicz-Szczepkowska]

Reż. Włodzisław Ziemiński, scen. Iwo Gall

Obsada: Hanna Ceranka-Poznańska, Halina Gallowa, Janina Gozdecka, Jadwiga Kopijowska, [Jan?] Bielicz, Stefan Brem, Stanisław Dębicz, Józef Orchoń, T[adeusz] Orszański, Włodzisław Ziemiński

Prem. 21 X 1932, grano 12 razy

Inf.: SCz 1932, nr 243; GCz 1932, nr 244

Rec.: SCz 1932, nr 246 (Widz)

4. HANDLARZE SŁAWY, Marcel Pagnol, Paul Nivoix, tłum. Jan Adolf Hertz

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Bachelet – Stanisław Dębicz, Berlureau – Stefan Brem, Henryk – Włodzisław Ziemiński, Grandel – Roman Piotrowski, Hrabia de Lieuville – Józef Orchoń, Major Blancard – T[adeusz] Orszański, Pani Bachelet – Mira Wiland, Yvonne – Halina Gallowa, Germaine – Janina Gozdecka

Prem. 5 XI 1932, grano 12 razy

Inf.: SCz 1932, nr 255; GCz 1932, nr 256

Rec.: SCz 1932, nr 256 (Dr I. Schreiber); GCz 1932, nr 257 (-j.); GN 1932, nr 31 (Sten.)

5. RÓŻA, Stefan Żeromski (fragmenty: „Na stokach Cytadeli”, „Więzenie”, „Wieś”)

Insc., reż. i scen. Iwo Gall, kier. zesp. muz. Jerzy Bursik

Obsada: Bożyszczce – Hanna Ceranka-Poznańska, Anzelm – Stefan Brem, Czarowic – Włodzisław Ziemiński, Zagozda – Roman Piotrowski, Krystyna – Halina Gallowa, Nastka – Jadwiga Kopijowska, Szczypiorek – Stanisław Dębicz. Ponadto pozostali członkowie zespołu

Prem. 11 XI 1932 (Galowe przedstawienie z okazji rocznicy odzyskania niepodległości), grano 4 razy

Inf.: SCz 1932, nr 257; nr 260; GCz 1932, nr 260

Rec.: SCz 1932, nr 261 (Widz); GCz 1932, nr 262; GN 1932, nr 31 (Sten.)

6. SĘDZIOWIE, Stanisław Wyspiański

Insc., reż. i scen. Iwo Gall, muz. Eugeniusz Dziewulski, kier. zesp. muz. Jerzy Bursik

Obsada: Samuel – Leon Wołłejko (gośc.), Joas – Halina Gallowa, Natan – Włodzisław Ziemiński, Jewdocha – Hanna Ceranka-Poznańska, Dziad – Stefan Brem, Urlopnik – T[adeusz] Orszański, Jukli – Józef Orchoń, Feiga – Mira Wiland, Sędzia – Stanisław Dębicz, Nauczyciel – Roman Piotrowski. Ponadto pozostali członkowie zespołu i statyści

Prem. 26 XI 1932, grano 4 razy (wyróżnienie zespołowe w ogólnopolskim konkursie na najlepsze przedstawienie dramatu Stanisława Wyspiańskiego z okazji 25 rocznicy śmierci poety)

Inf.: SCz 1932, nr 267; nr 269; nr 270; nr 271; nr 272; nr 273 (numer zawiera dwa odrębne teksty nt. premiery); nr 293; GCz 1932, nr 269; nr 271; nr 276; nr 293

Rec.: GCz 1932, nr 275 (-j.); SCz 1932, nr 275 (Dr I. Schreiber); GN 1932, nr 35 (Sten.)

7. MADEMOISELLE, Jacques Deval, tłum. Jan Adolf Hertz

Reż. Iwo Gall, scen. Iwo Gall [?]

Obsada: Mecenas Lucjan Galvoisier – Stanisław Dębicz, Robert – Bolesław Kostrzyński, Pan Boutin – Józef Orchoń, Lokaj – Roman Piotrowski, Mademoiselle Boutin – Halina Gallowa, Alicja Mecenasowa Galvoisier – Hanna Ceranka-Poznańska, Krystyna – Jadwiga Kopijowska, Pokojówka – Janina Gozdecka

Prem. 3 XII 1932, grano 21 razy

Inf.: SCz 1932, nr 278; GCz 1932, nr 280

Rec.: GCz 1932, nr 281 (-j.); SCz 1932, nr 281 (Dr I. Schreiber)

8. PANNA MŁODA Z DACHU, George Middleton, Stuart Olivier, tłum. Ludomir Wilecki

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall [?]

Obsada: Janina Gozdecka, Mira Wiland, Stefan Brem, Bolesław Kostrzyński, Stanisław Mroczkowski, Józef Orchoń, Roman Piotrowski, Włodzisław Ziemiński

Prem. 16 XII 1932, grano 8 razy

Inf.: SCz 1932, nr 289; GCz 1932, nr 290

Rec.: GCz 1932, nr 291 (-j.); SCz 1932, nr 291 (I. Schreiber)

9. LULAJŹE JEZUNIU, Ewa Szelburg-Zarembina

Reż. Iwo Gall [?], scen. Iwo Gall, kier. muz. Bolesław Grzewiński

Obsada: w widowisku wziął udział „cały zespół” teatru oraz członkowie Towarzystwa Śpiewaczego „Lutnia” i statyści. Kolędy na organach wykonał Bolesław Grzewiński

Prem. 25 XII 1932, grano 7 razy

Inf.: SCz 1932, nr 295; GCz 1932, nr 297

Rec. GN 1933, nr 2 (Sten.)

10. SPRAWA MONIKI, Maria Morozowicz-Szczepkowska

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Monika – Hanna Ceranka-Poznańska, Anna – Halina Gallowa, Antosia – Jadwiga Kopijowska

Prem. 4 I 1933, grano 14 razy

Inf.: SCz 1933, nr 4; GCz 1933, nr 4

Rec.: GCz 1933, nr 5 (-j.); GN 1933, nr 4 (Sten.)

11. ESTERA, ŻONA RAPAPORTA, Jacob Gordin, tłum. Andrzej Marek, [właśc. Marek Arnsztejn]

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Estera – Janina Zakrzyńska, Rapaport – Stefan Brem. Ponadto: Jadwiga Kopijowska, Mira Wiland, Stanisław Dębicz, Bolesław Kostrzyński, Stanisław Mroczkowski, Józef Orchoń

Prapremiera polska 17 I 1933, grano 15 razy

Inf.: SCz 1933, nr 13; nr 14; nr 16

Rec.: SCz 1933, nr 16 (I. Schreiber); GN 1933, nr 9 (Sten.)

12. ŻYCIE JEST SKOMPLIKOWANE, Stefan Kiedrzyński

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Wyrwasiński – Stanisław Dębicz (zast. Stefan Brem), Ania, jego córka – Jadwiga Kopijowska, Rogojewski – Stanisław Mroczkowski, Mecenas Ornitowicz – Janusz Staszewski (gośc.), Czupurek, niegdyś czeladnik – Józef Orchoń, Veczera – Janina Zakrzyńska, Wyrwasińska – Mira Wiland

Prem. 1 II 1933 [31 I 1933?], grano 21 razy

Inf.: GCz 1933, nr 26; nr 27; SCz 1933, nr 27

Rec.: SCz 1933, nr 28 (Dr Ignacy Schreiber); GCz 1933, nr 28 (-j.); GN 1933, nr 12 (Sten.)

13. WILKI W NOCY, Tadeusz Rittner

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Prokurator – Janusz Staszewski (gośc.), Julia – Hanna Ceranka-Poznańska, Radczyni – Mira Wiland, Prezydent Sądu – Stefan Brem, Jan Morwicz – Stanisław Mroczkowski, Żaneta Dyłska – Halina Gallowa, Adolf – Józef Orchoń

Prem. 16 II 1933, grano 17 razy

Inf.: SCz 1933, nr 39; GCz 1933, nr 39

Rec.: GCz 1933, nr 40 (-j.); GN 1933, nr 13 (Sten.)

14. PANNA MALICZEWSKA, Gabriela Zapolska

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Daum – Stefan Brem, Filo – Bolesław Kostrzyński, Edek – Józef Orchoń, Bogucki – Janusz Staszewski (gośc.), Panna Maliczewska – Janina Zakrzyńska, Daumowa – Mira Wiland, Hiszowska – Janina Gozdecka, Żelazna – Jadwiga Kopijowska, Michasiowa – Halina Gallowa, Sekwestратор – Roman Piotrowski. Ponadto T[adeusz] Orszański

Prem. 3 III 1933, grano 16 razy

Inf.: SCz 1933, nr 52; GCz 1933, nr 52

Rec.: GCz 1933, nr 53 (-j.); SCz 1933, nr 55 (Józef Mikołajtis); GN 1933, nr 16 (Sten.)

15. WYZWOLENIE, Stanisław Wyspiański (fragmenty II aktu)

Insc., reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Konrad – Stefan Brem, Maski: Hanna Ceranka-Poznańska, Halina Gallowa, Janina Gozdecka, Stanisław Dębicz, Bolesław Kostrzyński, Stanisław Mroczkowski, Józef Orchoń, Roman Piotrowski

Prem. 19 III 1933 (Uroczysta akademicka ku czci Marszałka Józefa Piłsudskiego), grano 1 raz

Powt. 4 IV 1933 pt. WIECZÓR POEZJI I PROZY STANISŁAWA WYSPIAŃSKIEGO (W programie: inscenizacja premierowa uzupełniona fragmentami innych utworów poety), grano 2 razy

Inf.: GN 1933, nr 16; nr 17; nr 18; nr 20; GCz 1933, nr 65; nr 66; nr 72; nr 73; SCz 1933, nr 68; nr 79

Rec.: SCz 1933, nr 79 (Józef Mikołajtis); GN 1933, nr 22 (Stefan Niebudek)

16. PAPA KAWALER, Edward Childs Carpenter, tłum. Stanisława Kuszelewska

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Sir Basil Winterton – Janusz Staszewski (gośc.). Ponadto: Halina Gallowa, Janina Gozdecka, Jadwiga Kopijowska, Mira Wiland, Stanisław Dębicz, Bolesław Kostrzyński, Stanisław Mroczkowski, Józef Orchoń, Roman Piotrowski

Prem. 25 III 1933, grano 20 razy

Inf.: SCz 1933, nr 71; GCz 1933, nr 71

Rec.: GCz 1933, nr 72 (-j.); SCz 1933, nr 73 (Józef Steczko); GN 1933, nr 26 (Sten.)

17. SMACZNY CHLEB KŁAMSTWA, Bruno Winawer

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: w roli głównej – Józef Orchoń. Ponadto: Hanna Ceranka-Poznańska, Halina Gallowa, Janina Gozdecka, Jadwiga Kopijowska, Stefan Brem, Stanisław Dębicz, Roman Piotrowski

Prem. 16 IV 1933, grano 17 razy

Inf.: SCz 1933, nr 88; GCz 1933, nr 88

Rec.: GN 1933, nr 26 (Sten.)

18. POKÓJ NR 17 NA III PIĘTRZE, Lajos Zilahy, tłum. [Helena Szarowska]

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Baron Franciszek Keller – Stanisław Dębicz, Baronowa Elżbieta – Hanna Ceranka-Poznańska, Marietta, ich córka – Jadwiga Kopijowska, Radca Dr Horn – Stefan Brem. W epizodach: Halina Gallowa, Janina Gozdecka, Mira Wiland, Janina Zakrzyńska, Bolesław Kostrzyński, Roman Piotrowski i inni

Prem. 29 IV 1933, grano ok. 10 razy

Inf.: GCz 1933, nr 98; SCz 1933, nr 99

Rec.: GCz 1933, nr 100 (-j.); GN 1933, nr 28 (Sten.)

19. KOBIETA I SZMARAGD, Harry Jenkins, tłum. [Janina Zawisza-Krasucka]

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: w rolach głównych Hanna Ceranka-Poznańska i Juliusz Łuszczewski (gośc.). Ponadto: Stefan Brem, Stanisław Dębicz, Józef Orchoń, Roman Piotrowski i inni

Prem. 13 V 1933, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1933, nr 110; nr 113; nr 129 (wywiad z autorem sztuki); GCz 1933, nr 110; nr 129

Rec.: SCz 1933, nr 116 (J. Mikołajtis); GN 1933, nr 32 (Sten.)

20. TA, KTÓRA KUPIŁA SOBIE MEŻA, Stève Passeur, tłum. Bolesław Gorczyński

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Marcelina Fontanelle – Halina Gallowa, Stary Fontanelle – Stefan Brem, Doktor Courtefigue – Stanisław Dębicz, Stefan Courtefigue – Juliusz Łuszczewski (gośc.), Lokaj – Józef Orchoń, Anna Maria Borelli – Janina Gozdecka. Ponadto: Jadwiga Kopijowska, Mira Wiland, Roman Piotrowski

Prem. 31 V 1933, grano ok. 10 razy

Inf.: GCz 1933, nr 124; SCz 1933, nr 125

Rec.: GCz 1933, nr 125 (-j.); SCz 1933, nr 127 (Anonim); GN 1933, nr 33 (Sten.)

21. BŁĘDNY BOKSER, Władysław Smólski

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: w roli tytułowej – Wojciech Wojtecki. Ponadto: Hanna Ceranka-Poznańska, Halina Gallowa, Janina Gozdecka, Jadwiga Kopijowska, Mira Wiland, Stefan Brem, Stanisław Dębicz, Bolesław Kostrzyński, Józef Orchoń, Roman Piotrowski i inni

Prem. 15 VI 1933, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1933, nr 135; GCz 1933, nr 135

Rec.: GCz 1933, nr 136; GN 1933, nr 37 (Sten.)

22. MAŻ Z GRZECZNOŚCI, Adolf Abrahamowicz, Ryszard Ruszkowski

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Wanda – Jadwiga Kopijowska, Hilary – Wojciech Wojtecki, Jędrzej – Józef Orchoń. Ponadto pozostali członkowie zespołu

Prem. 30 VI 1933, grano ok. 5 razy

Inf.: SCz 1933, nr 143; nr 146; GCz 1933, nr 146; nr 147; nr 149

Rec.: GN 1933, nr 39 (Zastępca)

Sezon 1933/1934**23. FIRCYK W ZALOTACH, Franciszek Zabłocki**

Reż., scen. i kostiumy Iwo Gall, choreogr. Jadwiga Hryniewiecka

Obsada: Aryst – Stanisław Dębicz, Klarysa – Ina Benita, Podstolina – Hanna Ceranka-Poznańska, Fircyk – Wojciech Wojtecki, Pustak – Konstanty Pagowski (gość.), Świstak – Bolesław Kostrzyński, Prawnik – Stefan Brem

Menuet w wykonaniu Jadwigi Hryniewieckiej (gość.), przy udziale Laury Kopczyńskiej i Haliny Motyczyńskiej

Prem. 19 X 1933, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1933, nr 239; GCz 1933, nr 240

Rec.: GCz 1933, nr 242 (-j.); GN 1933, nr 65 (Sten.); DiJ 1933, nr 14

24. TEN STARY WARIAT, Stefan Kiedrzyński

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Laura Buszańska – Halina Gallowa, Kajetan – Waław Malinowski, Kazio – Bolesław Kostrzyński, Haneczka, siostrzenica Kajetana – Laura Kopczyńska, Adwokat – Stefan Brem, Antoni Balasiński – Stanisław Dębicz, Kopała – Roman Piotrowski, Daniel Rajgrodzki – Józef Orchoń, Pan inżynier – Wojciech Wojtecki, Małgorzata – Mira Wiland, Józia – Halina Motyczyńska

Prem. 28 X 1933, grano ok. 20 razy

Inf.: SCz 1933, nr 248; GCz 1933, nr 249

Rec.: GCz 1933, nr 250 (-j.); SCz 1933, nr 250 (Józef Mikołajtis); DiJ 1933, nr 14; GN 1933, nr 68 (Sten.)

25. MOST, Jerzy Szaniawski

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Architekt Tomasz – Aleksander Balcerzak, Studentka Helena – Laura Kopczyńska, Przewoźnik – Stefan Brem, Janek – Wojciech Wojtecki, Marysia – Halina Motyczyńska, Gość – Waław Malinowski. W epizodach: Roman Piotrowski, Bolesław Kostrzyński

Prem. 14 XI 1933, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1933, nr 259

Rec.: GCz 1933, nr 263 (-j.); SCz 1933, nr 263 (c.o.); DiJ 1933, nr 16; GN 1933, nr 71 (Sten.)

26. MECENAS BOLBEC I JEGO MAŻ, Georges Berr, Louis Verneuil, tłum. [Adam Zagórski]

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: w rolach tytułowych Hanna Ceranka-Poznańska i Aleksander Balcerzak. Ponadto: Ina Benita, Laura Kopczyńska, Halina Motyczyńska, Stanisław Dębicz, Wojciech Wojtecki

Prem. 25 XI 1933, grano ok. 25 razy

Inf.: GCz 1933, nr 271; SCz 1933, nr 271

Rec.: GCz 1933, nr 273 (-j.); SCz 1933, nr 274 (c.o.); GN 1933, nr 73 (Sten.); DiJ 1933, nr 19

27. ADWENT, August Strindberg, tłum. [Józef Szczęsny]

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Sędzia – Stefan Brem, Sędzina – Dora Kalinówna (gośc.), Amelia [Amalia] – Halina Gallowa, Adolf – Aleksander Balcerzak, Sąsiad – Roman Piotrowski, Eryk – Laura Kopczyńska, Ten drugi [Tamten] – Wacław Malinowski, Franciszkanin – Wojciech Wojtecki, Towarzysz zabaw – Stefania Kornacka (gośc.), Czarownica – Ina Benita, Książę – Józef Orchoń, Biała Pani – Hanna Ceranka-Poznańska, Upiór – Stanisław Dębicz, Szary – Bolesław Kostrzyński. Także: „inni” wykonawcy

Prem. 16 XII 1933, grano 6 razy

Inf.: SCz 1933, nr 281; nr 284; nr 288; GCz 1933, nr 289

Rec.: SCz 1933, nr 289 (Józef Mikołajtis); GCz 1933, nr 290 (-j.); GN 1933, nr 77 (Sten.);

DiJ 1933, nr 21

28. CZĘSTOCHOWA SZALEJE (rewia świąteczna)

Reż. [?], scen. [?]

Obsada: Dora Kalinówna (gośc.) oraz Ina Benita, Halina Gallowa, Laura Kopczyńska, Aleksander Balcerzak, Stefan Brem, Józef Orchoń, Wojciech Wojtecki

Prem. 26 XII 1933

(„Nowa rewia”: SPOTKANIE Z NOWYM ROKIEM, była grana na balu sylwestrowym w teatrze), obie rewie grano łącznie ok. 10 razy

Inf.: SCz 1933, nr 294; nr 295; nr 297

29. STEFEK, Jacques Deval, tłum. Bolesław Gorczyński

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Stefek Lebarmécide – Bolesław Kostrzyński, Ferdynand Lebarmécide – Stanisław Dębicz, Wuj Emil – Józef Orchoń, Pan Cezar Poustiano – Roman Piotrowski, Dyrektor Sasselin – Wojciech Wojtecki, Simona Lebarmécide – Halina Gallowa, Wassja Poustiano – Ina Benita, Kuzynka Waleria – Mira Wiland, Teresa Vattier – Laura Kopczyńska

Prem. 9 I 1934, grano ok. 10 razy

Inf.: SCz 1934, nr 6; GCz 1934, nr 6

Rec.: GCz 1934, nr 7 (-j.); SCz 1934, nr 8 (Ce); GN 1934, nr 3 (Sten.); DiJ 1934, nr 3

30. ZALOTNICY NIEBIESCY, Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Norbert Jastramb – Aleksander Balcerzak, Jerzy Odbiecki – Józef Orchoń, Nola – Hanna Ceranka-Poznańska, Andrzej Milan – Wojciech Wojtecki [Bolesław Kostrzyński?], Wojciech Kobuz – Stefan Brem, Gabriel Herrub – Wacław Malinowski, Jan Nieborowski – Bolesław Kostrzyński [Wojciech Wojtecki?], Lotka Lubówna – Ina Benita. Ponadto: Laura Kopczyńska, Roman Piotrowski

Prem. 20 I 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: GCz 1934, nr 15; SCz 1934, nr 16

Rec.: SCz 1934, nr 17 (Józef Mikołajtis); GCz 1934, nr 17 (-j.); GN 1934, nr 4 (Sten.); DiJ 1934, nr 4

31. ASZANTKA, Włodzimierz Perzyński

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Edmund Łoński – Wojciech Wojtecki, Bratkowski – Stanisław Dębicz, Baron Kręcki – Waław Malinowski, Romowski – Bolesław Kostrzyński, Lutoborski – Roman Piotrowski, Pan Dyrektor – Stefan Brem, Pani Lubartowska – Mira Wiland, Władka – Ina Benita, Viola – Laura Kopczyńska, Gosposia – Halina Gallowa, Franek – Józef Orchoń

Prem. 3 II 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 27; GCz 1934, nr 27

Rec.: SCz 1934, nr 28 (c.o.); GCz 1934, nr 28 (-j.); GN 1934, nr 10 (Sten.); DiJ 1934, nr 7

32. RÓŻNIE BYWA, Józef Wasowski, właśc. Józef Wasserzug

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Publicysta Jan – Stanisław Dębicz, Prokurator – Waław Malinowski, Janina – Laura Kopczyńska, Prezes – Stefan Brem, Aleksander – Aleksander Balcerzak, Stefka – Ina Benita. Ponadto: Hanna Ceranka-Poznańska, Mira Wiland, Bolesław Kostrzyński, Józef Orchoń, Roman Piotrowski, Wojciech Wojtecki

Prapremiera 20 II 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 36; nr 41; GCz 1934, nr 39

Rec.: GCz 1934, nr 42; SCz 1934, nr 43 (c.o.); DiJ 1934, nr 8; GN 1934, nr 13 (Sten.)

33. NIE TU I NIE TAM (CIEPEŁKO), Antoni Czajkowski

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Mecenas – Stefan Brem, Żona – Mira Wiland, Doktor Olszyńska – Halina Gallowa, Krystyna – Ina Benita. Także: Laura Kopczyńska, Jadwiga Kopijowska, Aleksander Balcerzak, Józef Orchoń, Wojciech Wojtecki

Prapremiera 8 III 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 53; nr 54, nr 55; GCz 1934, nr 53

Rec.: SCz 1934, nr 56 (c.o.); GCz 1934, nr 56 (-j.); GN 1934, nr 16 (Sten.); DiJ 1934, nr 13

34. TEN I TAMTEN, Stefan Kiedrzyński

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Andrzej Kros – Wojciech Wojtecki, Natalia – Hanna Ceranka-Poznańska, Gustaw Czarowski – Stefan Brem, Karol Grener – Stanisław Dębicz, Barbara – Mira Wiland, Zosia – Halina Motyczyńska, Pelcia – Ina Benita, Ziomkiewicz – Aleksander Balcerzak

Prem. 21 III 1934, grano ok. 20 razy

Inf.: SCz 1934, nr 66; GCz 1934, nr 66

Rec.: SCz 1934, nr 67 (c.o.); GCz 1934, nr 67 (-j.); GN 1934, nr 17 (Sten.); DiJ 1934, nr 13

35. ŚWIERSZCZ ZA KOMINEM, Charles Dickens, tłum. [?]

Adapt. („oryginalne opracowanie”), insc., reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: John Peerybingle – Roman Piotrowski, Mary Peerybingle – Stefania Gintelówna (gość.), Tackleton – Stefan Brem, Kaleb Plummer – Waław Malinowski, Berta – Jadwiga Kopijowska, Nieznajomy – Wojciech Wojtecki, Pani Fielding – Mira Wiland, May Fielding – Ina Benita, Tilly – Halina Motyczyńska, Służący – Bolesław Kostrzyński, Świerszcz – Halina Gallowa. Prolog i Epilog wygłosił Stanisław Dębicz

Prem. 12 IV 1934, grano ok. 20 razy

Inf.: SCz 1934, nr 83; GCz 1934, nr 84; nr 90

Rec.: GCz 1934, nr 85 (-j.); SCz 1934, nr 85; DiJ 1934, nr 17; GN 1934, nr 23 (Sten.)

36. SZKOŁA PODATNIKÓW, Georges Berr, Louis Verneuil, tłum. [Bolesław Gorczyński]

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Gaston Valtier – Aleksander Balcerzak, Emil Fromentel – Stefan Brem, Chapelau-de – Waław Malinowski, Julia Valtier – Ina Benita. Ponadto: Laura Kopczyńska, Halina Motyczyńska, Bolesław Kostrzyński, Józef Orchoń, Roman Piotrowski, Wojciech Wojtecki

Prem. 2 V 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 100; GCz 1934, nr 101

Rec.: GCz 1934, nr 102 (-j.); SCz 1934, nr 102; GN 1934, nr 25 (Sten.)

37. CZŁOWIEK JEST NIEPOTRZEBNY, Jerzy Zawieyski

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Dyrektor Światłóń – Waław Malinowski, Anna – Halina Gallowa, Profesor Huba – Stanisław Dębicz, Tonio – Wojciech Wojtecki. Ponadto: [Laura Kopczyńska?], Aleksander Balcerzak, Stefan Brem, Bolesław Kostrzyński, Józef Orchoń, Roman Piotrowski

Prapremiera 16 V 1934 [17 V 1934?], grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 109; nr 112; GCz 1934, nr 112

Rec.: SCz 1934, nr 112; GCz 1934, nr 113 (-j.); GN 1934, nr 29 (Sten.)

38. CIENÍ, Dario Niccodemi, tłum. Zofia Jachimecka

Reż. Iwo Gall [?], scen. Iwo Gall

Obsada: Gérard Tregnier – Aleksander Balcerzak, Michał Delon – Roman Piotrowski, Doktor Maigre – Stanisław Dębicz, Berta Tregnier – Halina Gallowa, Helena Préville – Ina Benita, Janina – Mira Wiland, Luiza – Halina Motyczyńska

Prem. 1 VI 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 121; GCz 1934, nr 123

Rec.: SCz 1934, nr 123; GCz 1934, nr 124 (-j.)

39. ZGORSZENIE PUBLICZNE, Franz Arnold, [Ernst Bach], tłum. [Teofil Trzeciński]

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Ina Benita, Z[ofia] Filipowska, Halina Gallowa, Halina Motyczyńska, Mira Wiland, Stanisław Dębicz, Waław Malinowski, Józef Orchoń, Wojciech Wojtecki

Prem. 16 VI 1934, grano ok. 10 razy

Inf.: SCz 1934, nr 135; GCz 1934, nr 136

Rec.: GCz 1934, nr 137 (-j.)

40. PRZECHODZIENÍ, Bohdan Katerwa, [właśc. Szczepan Jeleński]

Reż. [?], scen. [?]

Obsada: w przedstawieniu wziął udział „zespół teatru”

Prem. 29 VI 1934, grano 3 razy

Inf.: SCz 1934, nr 144; nr 146

Rec.: SCz 1934, nr 149 (w.)

Sezon 1934/1935**41. WIELKI KUGLARZ (SYGNAŁY), Ewa Szelburg-Zarembina**

Insc., reż. i scen. Iwo Gall, kier. muz. Zygfryd Jałowiecki

Obsada: Matka Ewa – Helena Łopuszańska, Marianna – Halina Gallowa, Klara – Alina Rada właśc. Alina Jolanta Skubniewska-Rada, Głupi Jasio – Stefan Martyka, Adam – Jan Leśniowski, Szykarz – Stanisław Dębicz, Wielki Kuglarz – Roman Górowski. Ponadto: Hanna Wańska, Aleksander Buczyński, Bronisław Kassowski, Jerzy Kopczewski, Waław Malinowski, Roman Piotrowski i statyści

Prapremiera 15 IX 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 204; nr 211; nr 217; nr 218; nr 219; nr 223; GCz 1934, nr 210; nr 212

Rec.: SCz 1934, nr 212; nr 214 (M. Łaski); GCz 1934, nr 213 (-j.); GN 1934, nr 45 (Sten.)

42. LEKKOMYŚLNA SIOSTRA, Włodzimierz Perzyński

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Henryk Topolski – Stanisław Dębicz, Helena – Hanna Wańska, Janek Topolski – Stefan Martyka, Władysław – Roman Piotrowski, Maria – Halina Gallowa, Ada – Kazimiera Tarnowska, Olszewski – Jerzy Kopczewski

Prem. 29 IX 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 223; GCz 1934, nr 224

Rec.: GCz 1934, nr 225 (-j.); SCz 1934, nr 229 (M. Łaski); GN 1934, nr 48 (Sten.)

43. ODKRYCIE, Gustaw Beylin

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Profesor – Waław Malinowski, Lodzia – Stanisława Stępniońska, Asystent – Aleksander Buczyński

Prapremiera 13 X 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1934, nr 233; nr 235; nr 236; GCz 1934, nr 236

Rec.: GCz 1934, nr 237 (-j.); SCz 1934, nr 240 (m.ł.); GN 1934, nr 50 (Sten.)

44. ZWYCIĘŻYŁEM KRYZYS, Paul Vulpius, tłum. Teofil Trzeciński

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Gustaw Wiesinger – Waław Malinowski, Prezes – Kazimierz Brodzikowski, Dyrektor – Roman Górowski. Także: Alina Rada, Stanisława Stępniońska, Kazimiera Tarnowska, Aleksander Buczyński, Stanisław Dębicz, Jerzy Kopczewski, Jan Leśniowski, Stefan Martyka, Roman Piotrowski

Prem. 24 X 1934, grano ok. 25 razy

Inf.: SCz 1934, nr 243; nr 244

Rec.: GCz 1934, nr 246 (-j.); SCz 1934, nr 247 (m.ł.); GN 1934, nr 53 (Sten.)

45. WESELE, Stanisław Wyspiański (fragmenty, „dialogi z Wesela”)

Układ tekstu, reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Halina Gallowa, Alina Rada, Hanna Wańska, Kazimierz Brodzikowski, Aleksander Buczyński, Stanisław Dębicz, Waław Malinowski, Roman Piotrowski

Prem. 11 XI 1934 (Uroczysta akademія z okazji Święta Niepodległości), grano 1 raz

Inf.: SCz 1934, nr 258

Rec.: GCz 1934, nr 260; SCz 1934, nr 260

46. MOJA SIOSTRA I JA, Georges Berr, Louis Verneuil, muz. Ralph Benatzky, tłum. i adapt. Marian Hemar, Julian Tuwim

Reż. i scen. Iwo Gall, oprac. muz. Zygfryd Jałowiecki, kier. zesp. muz. Jerzy Bursik
Obsada: w rolach głównych Hanna Wańska i Jerzy Liedtke. Ponadto: Helena Łopuszańska, Alina Rada, Kazimierz Brodzikowski, Aleksander Buczyński, Stanisław Dębicz, Roman Górowski, Jerzy Kopczewski

Prem. 13 XI 1934, grano ok. 35 razy

Inf.: SCz 1934, nr 260 (Stefan Martyka); nr 261

Rec.: GCz 1934, nr 262 (-j.); SCz 1934, nr 264 (m.ł.); nr 266 (Edward Mąkosza); GN 1934, nr 57 (Sten.)

47. ŻEGLARZ, Jerzy Szaniawski

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Jan – Jerzy Liedtke, Med – Alina Rada, Rzeźbiarz – Stefan Martyka, Przewodniczący – Stanisław Dębicz, Rektor – Roman Górowski, Paweł Szmidt – Kazimierz Brodzikowski, Stary marynarz – Roman Piotrowski, Wydawca – Wacław Malinowski. Ponadto: Helena Łopuszańska, Stanisława Stępniońska, Kazimiera Tarnowska, Aleksander Buczyński, Jerzy Kopczewski

Prem. 1 XII 1934, grano ok. 10 razy

Inf.: SCz 1934, nr 276; GCz 1934, nr 277

Rec.: GCz 1934, nr 279 (-j.); SCz 1934, nr 280 (M.Ł.); GN 1934, nr 61 (Sten.)

48. MECZ MAŁŻEŃSKI, Wilhelm Lichtenberg, tłum. [Józef Wasserberg]

Reż. Wacław Malinowski, scen. Iwo Gall [?]

Obsada: Bob Sturm – Stefan Martyka, Hanna – Halina Gallowa, Marlena – Alina Rada. Ponadto: Stanisława Stępniońska, Aleksander Buczyński, Jerzy Kopczewski

Prem. 14 XII 1934, grano ok. 15 razy

Inf.: GCz 1934, nr 285; SCz 1934, nr 286 (w numerze także felieton teatralny S.M.)

Rec.: GCz 1934, nr 288 (-j.); SCz 1934, nr 288 (m.ł.); GN 1934, nr 62 (Sten.)

49. CHCĘ WŁAŚNIE CIEBIE, Maurice Braddel, tłum. Gustaw Olechowski

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall [?]

Obsada: Stanisława Stępniońska, Kazimiera Tarnowska, Hanna Wańska, Kazimierz Brodzikowski, Roman Górowski, Jerzy Kopczewski, Jerzy Liedtke, Stefan Martyka

Prem. 31 XII 1934, grano ok. 10 razy

Inf.: SCz 1935, nr 1

Rec.: SCz 1935, nr 5; GN 1935, nr 3 (Sten.)

50. LEKARZ BEZDOMNY, Antoni Słonimski

Reż. Wacław Malinowski, scen. Iwo Gall [?]

Obsada: Profesor Werner – Wacław Malinowski, Stefan – Jerzy Kopczewski, Jerzy – Stefan Martyka, Mikusz – Kazimierz Brodzikowski, Maryla – Helena Łopuszańska, Dawid – Stanisław Dębicz, Wiktoria – Kazimiera Tarnowska, Florek – Aleksander Buczyński, Triepoff – Roman Górowski

Prem. 15 I 1935, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1935, nr 13

Rec.: GCz 1935, nr 14 (-j.); SCz 1935, nr 17 (M. Łaski); GN 1935, nr 5 (Sten.)

51. POD ZARZĄDEM PRZYMUSOWYM, Franz Arnold, Ernst Bach, tłum. [Maciej Szukiewicz]

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Hipolit Kawka [Edward Haselhuhn] – Roman Górowski, Pusza Angora – Hanna Wańska. Ponadto: Halina Gallowa, Alina Rada, Stanisława Stępniońska, Kazimiera Tarnowska, Kazimierz Brodzikowski, Aleksander Buczyński, Stanisław Dębicz, Jerzy Kopczewski, Jerzy Liedtke, Zygmunt Tokarski

Prem. 29 I 1935, grano ok. 20 razy

Inf.: SCz 1935, nr 25; GCz 1935, nr 25

Rec.: GCz 1935, nr 26 (-j.); SCz 1935, nr 28 (m.ł.)

52. KOBIETA I JEJ TYRAN, Stefan Kiedrzyński

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Ewa Berlicz – Helena Łopuszańska, Jerzy Olszyński – Zygmunt Tokarski. Ponadto: Alina Rada, Stanisława Stępniońska, Kazimiera Tarnowska, Kazimierz Brodzikowski, Aleksander Buczyński, Jerzy Kopczewski, Stefan Martyka, Waław Malinowski

Prem. 16 II 1935, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1935, nr 40; GCz 1935, nr 40

Rec.: GCz 1935, nr 42 (-j.); SCz 1935, nr 46 (m.ł.)

53. GOŁĘBIE SERCE, John Galsworthy, tłum. [L. Grekowiczówna?, Zygmunt Kawecki]

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Chrystopher Wellwyn – Waław Malinowski, Anna – Stanisława Stępniońska, Guivevere Megan – Halina Gallowa, Rory Megan – Stefan Martyka, Ferrand – Zygmunt Tokarski, Timson – Kazimierz Brodzikowski, Edward Bertley – [Józef?] Janota, [właśc. Józef Bzowski?], Alfred Calway – Jerzy Kopczewski, Sir Thomas Hoxton – Roman Górowski, Policjant – Aleksander Buczyński

Prem. 2 III 1935 (Jubileusz 25-lecia pracy scenicznej Waława Malinowskiego), grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1935, nr 38; nr 52 (w numerze również wywiad z W. Malinowskim); GCz 1935, nr 40; nr 51

Rec.: SCz 1935, nr 53 (M. Łaski); nr 58 (Ja); GCz 1935, nr 53 (-j.); GN 1935, nr 12 (Sten.)

54. BUNT W IRKUCKU, Józef Piłsudski („obrazek sceniczny osnuty na osobistych wspomnieniach Marszałka”)

Adapt.[?], reż. Iwo Gall[?], scen. Iwo Gall

Obsada: udział wzięli „artyści teatru”

Prem. 19 III 1935 (Uroczysta akademii ku czci Marszałka Józefa Piłsudskiego. W programie ponadto wiersze i pieśni patriotyczne), grano 1 raz

Inf.: SCz 1935, nr 64

Rec.: SCz 1935, nr 67 (M.Ł.)

55. KWIECISTA DROGA, Walentin Katajew, tłum. Józef Brodzki

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Łautska – Kazimiera Tarnowska, Masza – Hanna Wańska, Zawiałow – Kazimierz Brodzikowski, Lekarz – Zygmunt Tokarski, Tania – M[aria] Sierska-Martykowa, Matka Tani – Halina Gallowa, Babka Tani – Helena Łopuszańska, Żenia Gusjew – Aleksander Buczyński, Wiera Gasgolder – Alina Rada, Mąż Wiery – Jerzy Kopczewski. Także: Stanisława Stępniońska, Jerzy Liedtke

Prem. 23 III 1935, grano ok. 20 razy

Inf.: GCz 1935, nr 69; SCz 1935, nr 70

Rec.: GCz 1935, nr 72 (-j.); SCz 1935, nr 75 (M. Łaski); GN 1935, nr 16 (L.K.)

56. W CUKIERENCIE, Ferenc Molnár, tłum. [Irena Korolowa]

Reż. Wacław Malinowski, scen. Iwo Gall [?]

Obsada: Ilona – Halina Gallowa, Cukiernik – Zygmunt Tokarski, Młodzieniec – Jerzy Liedtke, Komisarz policji – Roman Górowski, Piekarczyk – Aleksander Buczyński. W epizodach: Helena Łopuszańska, Alina Rada, Stanisława Stępniońska, Kazimiera Tarnowska, Kazimierz Brodzikowski, Stanisław Dębicz, Stefan Martyka

Prem. 6 IV 1935, grano ok. 20 razy

Inf.: SCz 1935, nr 82; GCz 1935, nr 82

Rec.: GCz 1935, nr 83 (-j.); SCz 1935, nr 85 (M. Łaski); GN 1935, nr 17 (C.W.)

57. CUDZIK I S-KA, Stefan Kiedrzyński

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Marian Cudzik – Roman Górowski, Sylwia Cudzikowa – Hanna Wańska, Stanisław Żarłocki – Stefan Martyka, Panna Kazimiera – Helena Łopuszańska, Pani Mokrowska – Mira Wiland, Grzegorz Bułatin-Zabajkowski – Kazimierz Brodzikowski, Leokadia Gryndalska – Kazimiera Tarnowska, Studenci – Aleksander Buczyński, Jerzy Liedtke, Dudański – Jerzy Kopczewski, Józia – Alina Rada

Prem. 26 IV 1935, grano ok. 20 razy

Inf.: SCz 1935, nr 97

Rec.: GCz 1935, nr 99 (-j.); SCz 1935, nr 103 (M. Łaski); GN 1935, nr 21 (L.K.)

58. ROZKOSZNA DZIEWCZYNA, [Paul Gavault, adapt.] Ralph Benatzky, muz. Ralph Benatzky, przeróbka polska Julian Tuwim

Reż. i scen. Iwo Gall, oprac. muz. Zygfryd Jałowiecki, kier. zesp. muz. Jerzy Bursik

Obsada: Anetka – Hanna Wańska, Paweł – Jerzy Liedtke, Fabrykant czekoladek – Roman Górowski, Dyrektor departamentu – Stanisław Dębicz, Malarz Feliks – Zygmunt Tokarski, Krysia – Alina Rada. Także: Helena Łopuszańska, Kazimiera Tarnowska, Aleksander Buczyński, Jerzy Kopczewski, Stefan Martyka

Prem. 23 V 1935, grano ok. 30 razy

Inf.: SCz 1935, nr 119; GCz 1935, nr 120

Rec.: SCz 1935, nr 121; nr 126 (M. Ł.); GCz 1935, nr 122 (-j.)

59. TEORIA EINSTEINA, Antoni Cwojdzński

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Profesor – Waław Malinowski, Babcia – Kazimiera Tarnowska, Włodek – Aleksander Buczyński, Helenka – Stanisława Stępniołna, Henryk – Kazimierz Brodzikowski, Stefcia – Helena Łopuszańska, Marynia – Halina Gallowa

Prem. 14 VI 1935, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1935, nr 136; GCz 1935, nr 137

Rec.: GCz 1935, nr 138 (-j.); SCz 1935, nr 141 (M.Ł.)

60. MARIUSZ, Marcel Pagnol, tłum. [Jan Lechoń]

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Mariusz – Aleksander Buczyński, Cezar – Roman Górowski, Panisse – Waław Malinowski, Fanny – Alina Rada, Honoryna – Kazimiera Tarnowska. W pozostałych rolach: Helena Łopuszańska, Kazimierz Brodzikowski, Stanisław Dębicz, Jerzy Kopczewski, Jerzy Liedtke, Stefan Martyka

Prem. 29 VI 1935, grano ok. 15 razy

Inf.: SCz 1935, nr 147; GCz 1935, nr 148

Rec.: GCz 1935, nr 150 (-j.); SCz 1935, nr 153 (m.ł.)

61. POCAŁUNEK PRZED LUSTREM, László Fodor, tłum. Władysław Krzemiński

Reż. Stanisław Dębicz, scen. Iwo Gall

Obsada: Dr Paweł Förster – Zygmunt Tokarski, Maria – Hanna Wańska, Dr Andrzej Pettenhoff – Kazimierz Brodzikowski, Dr Halina Frey – Halina Gallowa, Dr Schürz – Waław Malinowski, Prokurator – Roman Górowski. Ponadto: Helena Łopuszańska, Alina Rada, Stanisława Stępniołna, Kazimiera Tarnowska, Aleksander Buczyński, Jerzy Kopczewski, Jerzy Liedtke, Stefan Martyka

Prem. 13 VII 1935, grano ok. 20 razy

Inf.: SCz 1935, nr 159; GCz 1935, nr 160

Rec.: GCz 1935, nr 161 (-j.); SCz 1935, nr 163 (M.Ł.); nr 166 (Józef Mikołajtis)

62. SZWEDZKA ZAPALKA, Ludwig Hirschfeld, tłum. [Irena Koralowa]

Reż. i scen. Iwo Gall

Obsada: Albert Wendel – Waław Malinowski, Birgitt – Stanisława Stępniołna, Pani Willox – Halina Gallowa. Także: Alina Rada, Kazimiera Tarnowska, Aleksander Buczyński

Prem. 31 VII 1935, grano ok. 5 razy

Inf.: SCz 1935, nr 174; GCz 1935, nr 175

Rec.: SCz 1935, nr 175 (m.ł.); GCz 1935, nr 176 (-j.)

Sezon 1935/1936**(pierwszy sezon pod dyrekcją Kazimierza Brodzikowskiego)**

63. ŚLUBY PANIENSKIE, Aleksander Fredro

Reż. Zygmunt Bończa[-Tomaszewski], scen. i kostiumy Iwo Gall

Prem. 5 X 1935

Inf.: SCz 1935, nr 230; GCz 1935, nr 231

Rec.: GCz 1935, nr 232 (-j.); SCz 1935, nr 234 (m.ł.); GN 1935, nr 54 (L.K.)

64. POWRÓT MAMY, Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

Reż. Halina Gallowa, scen. J[an] Rybkowski

W roli Marii Rembertowej – Halina Gallowa

Prem. 27 VI 1936

Inf.: GCz 1936, nr 145

Rec.: GCz 1936, nr 149 (-j.); GN 1936, nr 35 (L.K.)

65. GŁOWA W PĘTLI, John Bradley, tłum. [Helena Szarowska]

Reż. Halina Gallowa, scen. [?]

W roli Harriet Dearden – Halina Gallowa

Prem. 15 VII 1936

Inf.: GCz 1936, nr 163

Rec.: GCz 1936, nr 163 (-k.); GN 1936, nr 39 (-T.)

Wstęp

W tym wydaniu przedstawiamy listy zebrań, które miały miejsce w czasie trwania spektakli. Są one cenne, ponieważ zawierają wiele ciekawych szczegółów, które nie znalazły się w innych wydaniach.

W tym wydaniu przedstawiamy listy zebrań, które miały miejsce w czasie trwania spektakli. Są one cenne, ponieważ zawierają wiele ciekawych szczegółów, które nie znalazły się w innych wydaniach.

Przed każdym zebrań miały miejsce dyskusje i wygłoszenia, które miały na celu pogłębienie zrozumienia tekstu i jego znaczenia. W tym wydaniu przedstawiamy listy zebrań, które miały miejsce w czasie trwania spektakli. Są one cenne, ponieważ zawierają wiele ciekawych szczegółów, które nie znalazły się w innych wydaniach.

W tym wydaniu przedstawiamy listy zebrań, które miały miejsce w czasie trwania spektakli. Są one cenne, ponieważ zawierają wiele ciekawych szczegółów, które nie znalazły się w innych wydaniach.

Geneza polskich katywni

Wielką rolę w historii polskiej literatury odegrała powieść, która stała się jednym z najważniejszych dzieł literatury polskiej. W tym wydaniu przedstawiamy listy zebrań, które miały miejsce w czasie trwania spektakli. Są one cenne, ponieważ zawierają wiele ciekawych szczegółów, które nie znalazły się w innych wydaniach.